

KARAÇELLE (Karaçalı tepesi 3331 m)

Antik Roma panteonunda Janus isminde bir tanrı vardır. İki tane yüzü olan bu tanrının (Biri gülen biri kızgın suratlı) şehirleri koruduğuna inanılırdı. Kaçkarları sadece bir kelime ile tarif et dersiniz söyleyeceğim kelime Janus olurdu. Bir yanı güllük gülistanlık bir yanı hırçın kayalık... Aynı zamanda şehirlerin tepesinde onları koruyan...

Özellikle kuzey yönünden zirvelerine yanaştığınızda; sarp, çetin, oynak, döküntü taşlar ve dik kayalıklarla ; haşın yüzüyle karşılar sizi... Aynı zirveye güney yönünden yanaşırken ise sert sağlam dik yamaçlar, yer yer yeşillikler arasında yumuşak yüzüyle ağırlar misafirini.

Kaçkar ana zirveye kuzey klasikten güçlkle ulaştığımız bir sefer de güney rotasından sandalet ile gelen yürüyüşçüleri görünce çok içlendiğimi hala hatırlarım.

Havası da öyledir. Bazen sizi güneşli bir havada tatlı bir esinti ile karşılar, bazen de göz gözü görmez bir sis, yağmur fırtınada her türlü duayı ettirir. Yer yüzünün en müstesna güzellerinden sayabileceğimiz İspir yedi göllerin yanına vardığınızda; seyir terası da sayılabilecek araç yolunun bittiği (3100 m yakın) göllerin görüldüğü sırtın sağında ve solunda iki tepe yükselir. Bu muhteşem vadinin başına dikilmiş nöbetçi kulübeleri gibi duran bu iki kardeş tepe de tam bir Janus'tur.

Sağdaki tepe 3331 m rakımlı Karaçelle (Karaçalı tepesi diye de geçer); Solda ki tepe ise 3329 rakımlı Leş tepedir. (Kaçkar coğrafyasında bir çok yerde Leş tepe ismine rastlanır. En yükseği 3478 rakımı ile Efsane Verçenik'in hemen yanında ki Leş Dağı olarak isimlendirilenidir. Yaban hayvanlarının öldürdüğü avlarını saklamak için göturdükleri tepeler halk tarafından genellikle bu isimle adlandırılmıştır.)

Bu iki tepe de yol tarafından yanaşırken görülen sakinliğine inat, Göllerin yanından aşağıdan bakıldığında tüm heybetiyle kendine hayran bıraktırır sizi...

Temmuz ayının son günlerinde beş arkadaş İspir Mor yayla da arabamızı bırakarak Yedigöller'e doğru yürüyüşe geçtik. Araçla ulaşma imkanımız vardı fakat böyle güzel bir bölgeye tadına vara vara, sindire sindire ulaşmak istedik. 1 saat 45 dakika da Seyir terası olarak kabul edebileceğimiz vadi başına ulaştık. Yedi tane göl bir atlas halının muhteşem motifleri gibi ayaklarımızın altında serilmişti. Sağımızda ve solumuzda duran iki kule (Karaçelle ve Leş) bu manzaranın cazibesini artırıyor, bu güzelliklere başka hangi eser eklenebilir sorusunu yanıtızsızlığa mahkum ediyordu. Kısa bir dinlenmeden sonra Karaçelle Janus'unun gülen yüzünden (Güney sırtından) renk renk dağ çiçeklerinin eşliğinde kırk dakikalık bir yürüyüş ile zirvesine ulaştık. Efsanevi Verçenik, Kaçkar Ana ve diğerleri bizi karşıladı, önlerinde saygıyla eğildik. Bir rüyadaydık ve uyanmaya hiç niyetimiz yoktu. Çeşit çeşit çiçeklerin kokusuna karışan yaban kekiklerinin aroması zirve rüzgarıyla harmanlanınca insanı sarhoş eden büyümlü bir parfüme dönüşüyor önümüze serilen eserin bizde yaptığı etkiyi doruklara çıkarıyordu.

Zirve defterini yazıp imzaladık, geldiğimiz yoldan geri döndük.

Sırada Leş Tepe vardı. Abisinden yalnız iki metre kısa olan bu yağız delikanlı itiraf edelim ki daha keyifli bir çıkış sundu bize.. Yer yer ufak kayalık geçişleri ile coşturdu bizi, zirvesine çıktığımızda neden adının Leş tepe olduğunu daha iyi anladık. Dağın diğer yamacı yayvan bir sırttı ve yaban hayvanlarının işlerini rahat görebilecekleri kadar vadiye hakimdi. Leş tepenin zirvesinin güney batı manzarası da etkileyiciydi. Soğanlı ve Haldezen sırasının zirveleri sırt sırta vermiş bir bölük asker gibi karşımıza dikilmişti.

Rüzgar her yerde ıslık çalabilir ama sadece zirvelerde şarkı söyler. Tatlı bir yaz rüzgarının kulaklarımıza fısıldadığı Kaçkar türküsünü Leş tepede huşuyla dinledik.

Bir güne yedi göl ve iki tepeli ziyaret etmenin iç huzuru ile dönüş yoluna girdik. Biz Temmuzun sonunda içinde yedi göl iki tepe olan bir düş gördük bu düşün adı Kaçkarlardı...